

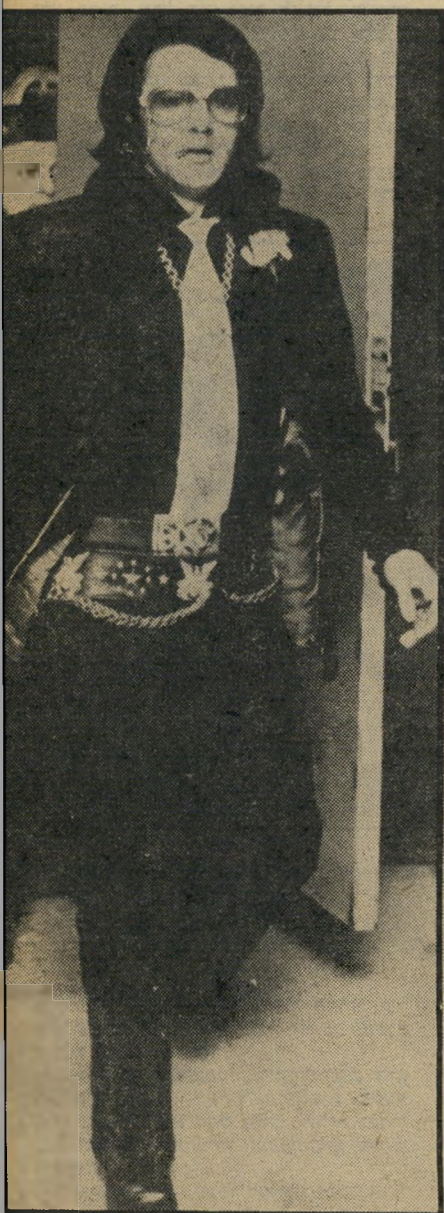
הצעירים האמריקאים באמצעות מהפכת הרוק של אלביס פרסלי. אלביס סלל את הדרך לבוב דילן, להיפופיות, לשיער הי ארוך, למהפכת המין ולשינוי המהפכני באורח החיים של הנוער האמריקאי בשנות השישים.

הוא עשה זאת, כמוכן, באופן בלתי מודע. כל מה שהוא היה צריך לעשות זה לשיר ולגרוף כסף. הרבה כסף. לא היתה סכנה שהוא יתפוס את המשמעות ההברתית והלאומית של מה שהוא ייצג.

בני הטיפש-עשרה שבפעם הראשונה מצאו אליל משל עצמם.

המיקצבים והמנגינות שהשמיע אלי-ביס שיקפו את הכמיהה של בני-הנוער בארצות-הברית של אמצע שנות התמישים למרד נגד העולם המבוגר הפור-ריטואלי והסטרילי אותו ייצג או לגביהם הנשיא דווייט אייזנהאואר.

בעצם הימים בהם נלחמו בני-הנוער של ישראל במבצע קדש, ובני הנוער של אירופה הודו עם המרד ההונגרי, מרדו

שיאה של התופעה ששמה אלביס היה בשנת 1957. אז רכש את אחותו גרייסלנד בממפיס, בנה מסביבה גדר כדי להתגונן מפני המעריצות ועשרות חדרי-שינה עם קירות מצופים מראות. הוא הביא לשם את אביו ואמו, את סבתו, את דודתו ושני דודיו וחבורה של ימיה של חבריו מבית-הספר התיכון, שכינו את עצמם בשם "הבאפיה של ממפיס".

ושמונת חברי המאפיה שימשו לו כנהגים, שמריראש ושרתים, אך בעיקר חברים לאינסוף המשחקים והמסיבות ש-הוא חגג שם. מאות נערות היו צובאות מדי לילה על גדרות האחוזה במטרה אחת ויחידה: לשכב עם סמל המין של הדור. קיימות עדויות שמספר נסבד מהן הצליחו להחדור פנימה, אך רובן הגדול הגיע לאחד מתבריו של אלביס, או לכולם ביחד. ואלה היו ימי הזהר בהם פיור אלביס

האב המאושר

אלביס חובק את בתו, ליוה'מרי, ביום לידתה בפברואר 1968. שנה קודם-לכן נשא אלביס לאשה את פריסילה בוליו, בתו של קצין-צבא אמריקאי שאותה הכיר בעת שירותו הצבאי בגרמניה. היא היתה בת 14 כאשר הכירו. הם התגרשו ב-1973. ביום שבו פרצה מלחמת יום-הכיפורים.

הסוף

אלביס בשנותיו האחרונות (שתי התמונות למעלה) סבל מתחלואים ומכאובים. שמן ונפוח, שמן ונפוח, שמן ונפוח.

רוק בית-הסוהר

אלביס באחת התנוחות ש-איפיינו אותו והפכו סימלו המסחרי. התמונה לקוחה מתוך כרזה לסרטו **רוק בבית-הסוהר**.

החייל הנוצץ

בגיל 23, אחרי שהשלים את סירוט הרביעי, "מלך קריאול" והרוויח 400 אלף דולאר לחודש, גויס אלביס לשירות סדיר בצבא.